

عنوان مقاله:

نگرشی بر راهکارهای کاهش آسیب پذیری شهرها با رویکرد مخاطرات طبیعی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سعید رحیمی هرآبادی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی و مدیریت محیط، دانشگاه خوارزمی

علی سراج - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

محمد گودرزی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

حسین مجیدی مفرد - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

خلاصه مقاله:

در قرن حاضر توسعه شهرنشینی و گسترش غیر اصولی شهرهای بزرگ، فرایندی است که علاوه بر دامن زدن بر مسائل متعدد و پیچیده شهری در ابعاد اجتماعی، جمعیتی، اقتصادی و ... درجه آسیب پذیری جوامع شهری را نسبت به مخاطرات طبیعی افزایش داده است. حاصل فرایند فوق زایش مخاطرات طبیعی توسط تغییرات شدید کاربری اراضی و برهم زدن تعادل سیستمی محیط، به عنوان پدیده ناسازگار میان سیستم های کاربردی انسانی و سیستم های طبیعی است که سیستم های شهری را با چالش هایی اساسی روبرو ساخته و می سازد. از این رو می توان یکی از مهم ترین ارکان مطالعاتی مدیریت شهری را مربوط به کاهش آسیب پذیری شهرها در برابر مخاطرات طبیعی قلمداد کرد. بر این اساس این مقاله می کوشد راهکارهایی در راستای کاهش و تعدیل آسیب های شهری را مورد بررسی قرار دهد. چرا که کاهش آسیب پذیری شهری مجموعه اقداماتی فیزیکی و اجتماعی را شامل می شود که عمدتاً قادر به جلوگیری از تبدیل مخاطرات طبیعی (ناسازگاری و هشدار) به بلایای طبیعی (وقوع خطر و خسارت های مالی و جانی) می شود. نتایج تحقیق نشان می دهد مدیریت شهری در این عرصه، مبتنی بر مقاوم سازی ساختمان ها در بلند مدت، آمادگی اجتماعی شهری، توانمندسازی جوامع محلی آسیب پذیر، بازنگری در برنامه ریزی استفاده از زمین و به علاوه فعال سازی فرایند پیش بینی و هشدار دهی در نحوه بهره برداری از اراضی شهری است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، آسیب شناسی شهری، مخاطرات طبیعی، مدیریت شهری، شهر مقاوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/354409>

